

The porter and the saddle-O μεταφορέας και το σαμάρι (Συρία)

Πρόκειται για μια ιστορία που ανήκει στην κατηγορία «Ρεαλιστικά νοβελιστικά παραμύθια» (ATU 850-999) στην υποκατηγορία «Παραμύθια της Τύχης» (ATU 930-949) και αντανακλά τον παραμυθιακό τύπο ATU 945A («Χρήμα και Τύχη») του Διεθνούς Καταλόγου Κατάταξης των Παραμυθιών χωρίς όμως να ταυτίζεται απόλυτα ως περιεχόμενο. Ενώ στη συνήθη ιστορία το Χρήμα και η Τύχη διαγωνίζονται για το ποιος επηρεάζει τη ζωή ενός ανθρώπου, εδώ στην παρούσα καταγραφή η υπόθεση κινείται στην κατεύθυνση επιβεβαίωσης της μοίρας αντανακλώνοντας τις αντιλήψεις του λαού που δημιουργεί και διακινεί προφορικά το συγκεκριμένο θέμα. Η δράση που φέρνει ένα χαμένο από λάθος σαμάρι-γεμάτο από κρυφά γεμισμένα φλουριά-ξανά στον πρώην μεταφορέα ιδιοκτήτη του που γίνεται σαμαράς για να ζήσει, περνά μέσα από φιλοσοφικά διατυπωμένες φράσεις: «Μπορείς να κάνεις ένα διάλειμμα αλλά δεν μπορείς να σταματήσεις! Ό,τι χάθηκε, χάθηκε!» για να διαπραγματευτεί την καινούργια συνθήκη της απώλειας, να ορίσει τη στάση απέναντί της αλλά και για να αποδεχτεί τη στάση της μοίρας που στέκεται κοντά στον μαχητή της ζωής: «Αυτό που σου ανήκει ποτέ δε θα διασκορπιστεί. Αυτό που είναι δικό σου θα είναι παντοτινά δικό σου!»

Ως υπόθεση με τη λογική του ATU 945A συναντάται ακόμα στις Βαλτικές χώρες (Λετονία, Λιθουανία), στη Σκανδιναβία (Φινλανδία, Σουηδία, Δανία) στη Βαλκανική Χερσόνησο (Σερβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία, Ελλάδα) στη Βορειοδυτική Ευρώπη (Γερμανία, Ολλανδία, Φλάνδρα, Ιρλανδία, Νησιά Φερόες), την Ιβηρική Χερσόνησο (Πορτογαλία, Ισπανία), την Ουγγαρία, τη Ρωσία, την Ουκρανία, τη Γεωργία, το Ισραήλ, στις τσιγγάνικες προφορικές παραδόσεις, το Ιράκ, την Ινδία, τις Φιλιππίνες, την Κούβα, τον Δομήνικο, την Αίγυπτο, την Τυνησία και την Γκάνα.